A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2018. október 4.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 44/2001/EK rendelet – A határozatok elismerése és végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – A megkeresett tagállam jogában a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében előírt határidő – E határidőnek valamely más tagállamban megszerzett és a megkeresett tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított, zár alá vételt elrendelő okiratra való alkalmazhatósága”

A C-379/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2017. június 26-án érkezett, 2017. május 11-i határozatával terjesztett elő

a **Società Immobiliare Al Bosco Srl**

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Rosas, C. Toader (előadó), A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. április 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a német kormány képviseletében T. Henze, J. Techert és M. Hellmann, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Heller és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. június 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 38. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Società Immobiliare Al Bosco Srl (a továbbiakban: Al Bosco) által indított eljárás keretében terjesztették elő, amely eljárás arra irányul, hogy azt a zár alá vételre vonatkozó végzést, amelyet a Tribunale di Gorizia (goriziai bíróság, Olaszország) Gunter Hoberrel szemben hozott, és a Landgericht München (regionális bíróság, München, Németország) Németországban végrehajthatóvá nyilvánított, az ingatlanokat terhelő biztosítási jelzálog bejegyzése formájában hajtsák végre Németországban.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 44/2001 rendelet (2), (6), (10), (16) és (17) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(2) A joghatóságra és a határozatok elismerésére vonatkozó nemzeti jogszabályok között fennálló egyes különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését. A polgári és kereskedelmi ügyekben az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamok határozatainak gyors és egyszerű elismerése és végrehajtása céljából elengedhetetlenül szükségesek a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályok egységesítésére és az alaki követelmények egyszerűsítésére irányuló rendelkezések.

[…]

(6) A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus rendezze.

[…]

(10) A határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamban hozott határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani az e rendelet hatálya alá tartozó más tagállamban […]

[…]

(16) Az igazságszolgáltatás iránt a Közösségben táplált kölcsönös bizalom azt indokolja, hogy a tagállamokban hozott határozatokat – a vitás eseteket kivéve – automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül elismerjék.

(17) Ugyancsak a kölcsönös bizalom elve alapján az egyik tagállamban hozott határozat más tagállamban történő végrehajtására szolgáló eljárásnak hatékonynak és gyorsnak kell lennie. E célból a határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozatot a rendelkezésre bocsátott iratok tisztán formai ellenőrzését követően gyakorlatilag automatikusan ki kell bocsátani anélkül, hogy a bíróság lehetőséget kapna arra, hogy hivatalból a végrehajtást e rendelet alapján kizáró okra hivatkozzon.”

4 E rendelet 38. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Valamely tagállamban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot más tagállamban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.”

5 Az említett rendelet 41. cikke előírja:

„A határozatot az 53. cikkben említett alaki követelmények teljesítését követően, a 34. és 35. cikk szerinti felülvizsgálat nélkül nyomban végrehajthatónak kell nyilvánítani. Az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet.”

6 A 44/2001 rendeletet hatályon kívül helyező, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 66. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„[…] továbbra is a 44/2001/EK rendelet alkalmazandó azokra a 2015. január 10. előtt indított eljárásokban hozott határozatokra, az alaki követelményeknek megfelelően az említett napot megelőzően kiállított vagy nyilvántartásba vett közokiratokra és az említett napot megelőzően jóváhagyott vagy megkötött perbeli egyezségekre, amelyek az említett rendelet hatálya alá tartoznak.”

A német jog

7 A Zivilprozessordnungnak (polgári perrendtartás, a továbbiakban: ZPO) a „Végrehajtási formula, a végrehajtás határideje” című 929. cikke a végrehajtási intézkedésekre vonatkozó 8. könyvének a zár alá vételre és az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó 5. szakaszában található. E rendelkezés (2) és (3) bekezdése a következőket írja elő:

„(2) A zár alá vételt elrendelő végzés nem hajtható végre a végzés kihirdetésének vagy a zár alá vétel elrendelését kérő fél részére történő kézbesítésének vagy értesítésének napjától számított egy hónap elteltével.

[…]

(3) A végrehajtás a zár alá vételt elrendelő végzésnek az adós számára történő kézbesítése előtt is foganatosítható. A végrehajtás azonban érvénytelen, ha a kézbesítésre nem kerül sor a végrehajtást követő egy héten belül és a végrehajtásra az előző bekezdés alapján nyitva álló határidő lejárta előtt.”

8 A ZPO „Jelzálogbejegyzés útján végrehajtott zár alá vétel” című 932. cikke értelmében:

„(1) A zár alá vétel ingatlanon […] történő végrehajtására a biztosítási jelzálog követelés tekintetében történő bejegyzése útján kerül sor […].

(3) A jelzálog bejegyzése iránti kérelem a 929. cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a zár alá vételt elrendelő végzés végrehajtásának minősül.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 Az Al Bosco, ingatlanokkal foglalkozó olasz jog szerinti társaság, 2013. november 19-én kézhez vette a Tribunale di Gorizia (goriziai bíróság) végzését, amely feljogosította arra, hogy 1 000 000 euró erejéig zár alá vegye G. Hober ingóságait és ingatlanjait, tárgyi eszközeit és immateriális javait.

10 2014. augusztus 22-én ezen zár alá vételre vonatkozó végzést a Landgericht München (regionális bíróság München) a 44/2001 rendelet, értelmében Németországban végrehajthatónak nyilvánította.

11 2015. április 23-án az Al Bosco jelzálog bejegyzését kérte az adós Németországban található ingatlanai, nevezetesen egy közös tulajdonú lakás és egy földalatti garázs két parkolóhelye tekintetében. Kérelmét az Amtsgericht München – Grundbuchamt (a müncheni helyi bíróság földhivatala) elutasította.

12 Az Al Bosco az említett bíróság határozatát megtámadta az Oberlandesgericht München (müncheni fellebbviteli bíróság, Németország) előtt. E bíróság azon okkal utasította el a fellebbezést, hogy lejárt a ZOP 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő. E bíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy e határidőt a valamely olasz bíróság által kibocsátott zár alá vételt elrendelő okirat végrehajtására is alkalmazni kell, amely okirat, mivel Németországban elismerésre került, egy német bíróság által kibocsátott, zár alá vételt elrendelő okirattal egyenértékű. E bíróság azt is megállapította, hogy e rendelkezés nem egy másik tagállamban kibocsátott zár alá vételt elrendelő okirat érvényességére vonatkozik, hanem annak végrehajtására, amely a *lex fori* alá tartozik.

13 2016. június 15-én az Al Bosco fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht München (müncheni fellebbviteli bíróság) határozatával szemben. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a zár alá vétel végrehajtásának az olasz polgári perrendtartás 675. cikkében előírt határidejét – amely cikk értelmében a zár alá vételt engedélyező végzés hatályát veszti, ha azt a kihirdetésétől számított 30 napos határidőn belül nem hajtják végre – tiszteletben tartották, mivel a zár alá vételekre a 2013. november 19-i végzéstől számított 30 napon belül sor került. Azt állítja, hogy nem lehetséges, hogy a német jog szerinti határidőt az olasz határidőn felül is be kell tartani.

14 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy egy, a ZPO 929. cikkének (2) bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés a zár alá vételt engedélyező végzés végrehajtható jellegéhez kapcsolódik-e, amely a 44/2001 rendelet 38. cikke értelmében azon tagállam joga alá tartozik, amelyben ezen okiratot kibocsátották, vagy e rendelkezés egy más tagállamban kibocsátott végrehajtási okirat tényleges értelemben vett végrehajtására vonatkozik, mivel e szabályok főszabály szerint a megkeresett tagállam joga alá tartoznak.

15 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy Németországban egy másik tagállamban elfogadott zár alá vételt elrendelő okirat végrehajtásának alapja a végrehajthatóságot megállapító nemzeti határozat. Ha biztosítékként jelzálog bejegyzését kérik, a végrehajtásnak a német jogban előírt feltételeit a földhivatal önállóan vizsgálja meg. A kérdést előterjesztő bíróság szerint ugyanis a másodfokú bíróság az Olaszországban kihirdetett zár alá vételt joggal minősítette úgy – anélkül, hogy a fellebbezés keretében ezt vitatták volna –, mint egy, a német jogban előírt zár alá vételt elrendelő okiratot, amelyet a ZPO 932. cikke értelmében a jelzálog bejegyzésére irányuló kérelem útján hajtanak végre. A jelen ügyben alkalmazandó végrehajtási feltételek ennek megfelelően a zár alá vételt elrendelő okirat végrehajtására vonatkozó német rendelkezésekben, különösen a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek.

16 A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy ha a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő lejárt, a zár alá vételre vonatkozó végzés már nem hajtható végre. E tekintetben e bíróság hangsúlyozza, hogy a más tagállamokban hozott határozatokra alkalmazzák, e határidőt azon időponttól kell számítani, amikor a hitelezővel közölték a végrehajthatóság megállapítását. E rendelkezés az adós a célból történő védelmére irányul, hogy meg lehessen akadályozni, hogy az ideiglenes intézkedés iránti sommás eljárásokban hosszabb időn keresztül és az esetlegesen megváltozott körülmények ellenére is végrehajthatók maradjanak.

17 A kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy – egyfelől – jogtechnikai szempontból a végrehajtási határidő az eljáró bíróság nemzeti joga alá tartozhat, és nem vonatkozik rá a 44/2001 rendelet, amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából is következik (1985. október 3-i Capelloni és Aquilini ítélet, 119/84, EU:C:1985:388, 16. pont; 1999. április 29-i Coursier ítélet, C-267/97, EU:C:1999:213, 28. pont; 2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 69. pont). Másfelől azonban az ilyen határidő

ahhoz vezethet, hogy az okirat végrehajthatósága bizonyos idő elteltével megszűnik. Az említett határidő végső soron ugyanolyan hatással bír, mint az okirat jogorvoslati eljárásban történő érvénytelenítése. Következésképpen ugyanezen határidőnek egy másik tagállamban kibocsátott, zár alá vételt elrendelő végzésre történő alkalmazása összeegyeztethetetlen lehet a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatával, amelynek értelmében a végrehajtás szerinti tagállam eljárási szabályainak alkalmazása nem sértheti a 44/2001 rendelet tényleges érvényesülését az abban lefektetett elvek megkérdőjelezésével (1985. október 3-i Capelloni és Aquilini ítélet, 119/84, EU:C:1985:388, 21. pont; 2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 69. pont).

18 Végül e bíróság előadja, hogy a nemzeti ítélkezési gyakorlat és a jogelmélet megosztott a ZPO 929. cikke (2) bekezdésének hatályát illetően. E tekintetben egyes német bíróságok azt mondták ki, hogy e rendelkezés a zár alá vételt engedélyező végzés végrehajtható jellegére vonatkozik, és csak a német végrehajtható okiratokra lehet alkalmazni, míg mások úgy ítélik meg, hogy az említett rendelkezést a más tagállamokban kibocsátott, és Németországban végrehajthatónak nyilvánított zár alá vételt elrendelő okiratokra is alkalmazni kell. A másodfokú bíróság úgy vélte, hogy meg kell vizsgálni, tiszteletben tartották-e a kibocsátás szerinti tagállam jogában a végrehajtás tekintetében előírt határidőt a végrehajtás megállapítására irányuló eljárás keretében, valamint azt a határidőt, amelyet a tényleges végrehajtás során megkeresett tagállam joga ír elő.

19 Ezenfelül az összehasonlító jog szempontjából a kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) úgy ítéli meg, hogy a 44/2001 rendelet 38. és ezt követő cikkei értelmében a Ley de Enjuiciamiento Civil (polgári perrendtartás) 518. cikkében a végrehajtásra vonatkozóan előírt ötéves, elsősorban a bírósági határozatokra alkalmazandó elévülési határidőt a más tagállamokban hozott, és Spanyolországban végrehajthatónak nyilvánított ítéletekre is alkalmazni kell.

20 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Összeegyeztethető-e a 44/2001 rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével a végrehajtó állam jogában előírt olyan határidőnek, amely alapján bizonyos idő eltelte után már nem foganatosítható végrehajtás valamely okirat alapján, olyan funkcionálisan hasonló okiratra történő alkalmazása, amelyet másik tagállamban bocsátottak ki és a végrehajtó államban elismertek, valamint végrehajthatónak nyilvánítottak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

21 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 44/2001 rendelet 38. cikkét, hogy azzal ellentétes az, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló, a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében határidő alkalmazását előíró tagállami szabályozást egy más tagállamban elfogadott és a megkeresett tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított ilyen végzés esetében alkalmazzák.

22 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1215/2012 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése értelmében továbbra is a 44/2001 rendelet alkalmazandó a 2015. január 10. előtt indított, ez utóbbi rendelet hatálya alá tartozó eljárásokban hozott határozatokra. Ez a helyzet a jelen ügyben is, mivel azt a végzést, amellyel az Olaszországban kibocsátott, zár alá vételt elrendelő okiratot Németországban végrehajthatónak nyilvánították, 2014. augusztus 22-én fogadták el.

23 A 44/2001 rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfogalmazásából az következik, hogy valamely tagállamban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot más tagállamban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.

24 Egy, a megkeresett tagállamtól eltérő valamely más tagállamban hozott határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozat kibocsátása tekintetében, amint az a 44/2001 rendelet 41. cikkéből következik, a hatóságoknak e rendelet 53. cikke szerint a megkövetelt dokumentumok puszta alaki felülvizsgálatára kell szorítkozniuk (lásd ebben az értelemben: 2011. október 13-i Prism Investments ítélet, C-139/10, EU:C:2011:653, 28–30. pont).

25 E felülvizsgálat korlátozott jellegét a végrehajthatóság megállapítására irányuló eljárás azon célkitűzése indokolja, amely új eljárás megindítása helyett inkább arra irányul, hogy a tagállamok az egymás igazságszolgáltatása iránt táplált kölcsönös bizalom alapján járuljanak hozzá ahhoz, hogy a megkeresett tagállamon kívüli másik tagállam bírósága által kibocsátott határozatot a megkeresett tagállamban az e tagállam jogrendjébe történő beillesztés útján hajtják végre. Ez az eljárás így lehetővé teszi azt, hogy a megkeresett tagállamon kívüli másik tagállamban hozott határozatokhoz ugyanazok a hatások fűződjenek, mint a végrehajtható nemzeti okiratokhoz (2011. október 13-i Prism Investments ítélet, C-139/10, EU:C:2011:653, 31. pont).

26 Arra is emlékeztetni kell, hogy a 44/2001 rendelet csupán arra szorítkozik, hogy szabályozza a végrehajtható külföldi okiratok végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást, és nem érinti magát a végrehajtást, amely továbbra is azon bíróság nemzeti jogának hatálya alá tartozik, amely előtt az eljárás folyt, anélkül hogy a megkeresett tagállam eljárási szabályainak alkalmazása a végrehajtás során veszélyeztetné az említett rendelet által a végrehajthatóvá nyilvánítás terén meghatározott rendszer hatékony érvényesülését, azáltal hogy meghiúsítaná az e jogterületen felállított elveket, akár kifejezett, akár implicit módon, maga a rendelet által (2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 69. pont).

27 Következésképpen először azt kell meghatározni, hogy a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott, zár alá vételt engedélyező végzés végrehajtható jellegéhez kapcsolódik-e, vagy e rendelkezés a tényleges végrehajtásra vonatkozik.

28 E tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás tárgya egy más tagállamban hozott határozat hatásainak elismerése a megkeresett tagállamban. Ez az elismerés az említett határozat sajátos jellemzőire vonatkozik, elvonatkoztatva a határozatból származó kötelezettségek teljesítését érintő ténybeli és jogi elemektől (2011. október 13-i Prism Investments ítélet, C-139/10, EU:C:2011:653, 39. pont).

29 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy a zár alá vételt elrendelő, a Tribunale di Gorizia (goriziai bíróság) által hozott végzést Németországban a végrehajthatóság szabályainak megfelelően végrehajthatóvá nyilvánították.

30 A német jog rendelkezéseiből és különösen a ZPO 932. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy egy ingatlan zár alá vételét elrendelő végzés végrehajtása biztosítási jelzálognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésével valósul meg. Ezenfelül zár alá vételt elrendelő végzés nem engedélyezte a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő lejártát követően. Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból is kitűnik, az említett végrehajtási határidő a zár alá vételt elrendelő végzés végrehajtását, és nem annak érvényességét korlátozza.

31 Márpedig, mind egy biztosítási jelzálognak a földhivatalnál történő bejegyzése, mind pedig az e bejegyzés megvalósítására vonatkozó határidő az alapügyben szereplőhöz hasonló, zár alá vételt engedélyező, a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott, a megkeresett tagállam általi elismerését követően végrehajtható végzés végrehajtásához kapcsolódik. Ezek azon szabályok alá tartoznak, amelyeket a német jog állapított meg a zár alá vételt engedélyező végzések végrehajtása tekintetében.

32 Az a tény, hogy a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő alkalmazása időben korlátozza a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott határozat végrehajthatóságát, nem cáfolja meg azt az értelmezést, miszerint e határidő a tényleges végrehajtás szakaszához kapcsolódik.

33 Ugyanis, mivel a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott és az e tagállamban elismerését követően végrehajtható határozatok nem alkották tárgyát az uniós jogalkotó általi harmonizációnak, a megkeresett tagállam eljárási szabályait kell alkalmazni a végrehajtásra.

34 Meg kell állapítani, hogy mivel a 44/2001 rendelet nem ír elő a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott határozatok végrehajtására vonatkozó szabályokat, ezen előbbi tagállam saját jogrendjében szabadon írhatja elő valamely határidőnek az ilyen határozatok végrehajtására történő alkalmazását, amelyeket ezen előbbi tagállamban elismertek és végrehajthatóvá nyilvánítottak.

35 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, amint ez a határozat a megkeresett tagállam nemzeti jogrendjének részévé válik, ez utóbbi tagállam végrehajtásra vonatkozó nemzeti szabályait ugyanúgy kell rá alkalmazni, mint a nemzeti bíróságok által hozott határozatokra (2011. október 13-i Prism Investments ítélet, C-139/10, EU:C:2011:653, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Kizárólag a megkeresett tagállam eljárási rendelkezéseit lehet alkalmazni. A megkeresett tagállam bíróságai ugyanis nem kötelesek kibocsátó tagállam nemzeti joga szerinti azon esetleges rendelkezéseket alkalmazni, amelyek kibocsátó tagállam bíróságai által hozott határozatok végrehajtása tekintetében a megkeresett tagállam joga által előírtaktól eltérő határidőket írnak elő.

37 Ezt az értelmezést az 1215/2012 rendelet (26) preambulumbekezdésének és 39. cikkének együttes olvasata is megerősíti, amely cikk beolvasztotta a jelen ítélet 35. pontjában említett ítélkezési gyakorlatot, és amely szerint egy tagállam bíróságai által hozott valamennyi határozatot úgy kell kezelni, mintha azokat a megkeresett tagállamban hozták volna.

38 Tágabb, rendszerszintű perspektívából tekintve meg kell állapítani, hogy az említett értelmezést a polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról szóló, 2014. május 15-i 655/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 189., 59. o.) 23. cikke is megerősíti, amelynek értelmében a zárolási végzést azoknak az eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani, amelyek a végrehajtás helye szerinti tagállamban az egyenértékű tagállami végzések végrehajtására alkalmazandók.

39 Az a tény, hogy a kérelmező nem tartotta be a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírt határidőt, azzal a hatással jár, hogy a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott, zár alá vételt engedélyező végzés végrehajtása nem lesz lehetséges jelzálog a megkeresett tagállam ingatlan-nyilvántartásába biztosítékként történő bejegyzése útján, míg e határozat végrehajtható marad a kibocsátó tagállamban, nem teheti vitathatóvá ezt az értelmezést.

40 Ugyanis, noha az elismerésnek főszabály szerint az a hatása, hogy ugyanazt az önállóságot és érvényesülést biztosítsa a határozatnak, mint amellyel az abban a tagállamban rendelkezik, ahol hozták, mindazonáltal nem indokolt valamely határozatot – annak végrehajtása során – olyan joghatásokkal felruházni, amelyeket még közvetlenül a megkeresett tagállamban hozott azonos típusú határozatok sem keletkeztetnének (2011. október 13-i Prism Investments ítélet, C-139/10, EU:C:2011:653, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Márpedig meg kell állapítani, hogy a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírthoz hasonló határidő megfelel az előző pontban említett ítélkezési gyakorlat által támasztott követelményeknek.

42 Egyfelől ugyanis, ha az alapügyben szereplőhöz hasonló olasz bíróság által elfogadott, zár alá vételt engedélyező végzést Németországban végrehajthatónak nyilvánították, az ugyanazzal az önállósággal és érvényesüléssel rendelkezik, mint amellyel a kibocsátó tagállamban. Másfelől, a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében a megkeresett tagállambeli, azonos jellegű határozatok tekintetében előírt végrehajtási határidő alkalmazásának mellőzése azzal a következménnyel járna, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságtól eltérő tagállam bíróságai által hozott, zár alá vételt engedélyező végzéseknek, miután ezeket végrehajthatónak nyilvánították, eltérő joghatásaik lennének, mint amelyeket a nemzeti jog fűz a nemzeti bíróság által hozott, zár alá vételt engedélyező végzésekhez, elsősorban azért, mert azokat időbeli korlátozás nélkül vagy a nemzeti határozatokhoz viszonyítottan aránytalanul hosszú határidőn belül lehetne végrehajtani.

43 Ráadásul az az értelmezés, miszerint a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében előírt határidő a határozatok végrehajthatóságához kapcsolódik, amely végrehajthatóságot a kibocsátó tagállam eljárásjoga oly módon szabályozza, hogy az ezen utóbbi jog által esetlegesen előírt végrehajtási határidőt a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bírósága által hozott, zár alá vételt engedélyező, és az ezen előbbi tagállamban végrehajthatónak nyilvánított végzések végrehajtására kell alkalmazni, a végrehajtás tekintetében aránytalanul nagy terhet jelentene a hatáskörrel rendelkező hatóságok tekintetében Amint azt a kérdést előterjesztő bíróság is kiemeli előzetes döntéshozatal iránti kérelmében, a jelen ügyben az ingatlan-nyilvántartásért felelős német hatóság nem határozhatja meg, hogy annak a tagállamnak a joga, amelyben a zár alá vételt elrendelő végzés hozták, előír-e végrehajtási határidőt, és azt sem, hogy miként történjen e végrehajtás, sőt arra sem jogosult, hogy e tagállam valamely jogszabályát alkalmazza.

44 Másodsorban, amint az a jelen ítélet 26. pontjából is következik, azt kell megvizsgálni, hogy a végrehajtás keretében megkeresett tagállam eljárási szabályainak alkalmazása sértheti-e a 44/2001 rendeletben előírt rendszer hatékony érvényesülését.

45 Ami a 44/2001 rendelet céljait illeti, annak (2), (6), (16) és (17) preambulumbekezdéséből következik, hogy az a polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamokból származó határozatok szabad mozgásának a biztosítására törekszik az alakiságoknak az e határozatok gyors és egyszerű elismerése és végrehajtása céljából történő egyszerűsítése útján (2016. július 7-i Lebek ítélet, C-70/15, EU:C:2016:524, 33. pont).

46 E célkitűzés mindazonáltal nem egy másik jelentős jogelv, az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéseknek az ebben rögzített jogok jogosultjainak védelme, illetve a harmadik személyek védelmének tekintetében fennálló jogbiztonság sérelmével érhető el.

47 A végrehajtás ilyen jellegű, időbeli korlátozása a zár alá vételi eljárás sajátosságára való tekintettel is igazolható, amely eljárást ideiglenes jellege különbözteti meg, mivel általában sürgősséggel kell lefolytatni azon tartozás megfizetésének biztosítása céljából, amelynek behajtása bizonytalannak látszik. Ezt a felfogást a tagállamok nagyobb része is osztja a jogbiztonságnak a tartozások behajtása területén történő biztosítása érdekében.

48 Amint arra a kérdést előterjesztő bíróság is rámutat, a végrehajtásnak ez az időbeli korlátozása annak megakadályozására irányul, hogy a sommás eljárást követően elfogadott határozatok hosszú időn keresztül végrehajthatók maradjanak, a helyzet esetleges változásai ellenére is.

49 Ráadásul a zár alá vételt engedélyező végzések végrehajtásának a ZPO 929. cikkének (2) bekezdésében előírthoz hasonló határideje nem sérti a 44/2001 rendelet hatékony érvényesülését, tekintettel arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságtól eltérő tagállamban hozott határozatokat főszabály szerint teljes joggal elismerik és végrehajthatónak nyilvánítják ez utóbbi tagállamban, ily módon nem sérül e rendeletnek a bírósági határozatok szabad mozgása biztosítására irányuló célkitűzése. E határidő, amelyet a megkeresett tagállam joga szerinti eljárási szabályként kell alkalmazni a zár alá vételt elrendelő végzések tekintetében, olyan feltételnek minősül, amelynek a végrehajtható okiratok végrehajtása alá van vetve.

50 Márpedig az a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében – azt az esetet is beleértve, amikor a megkeresett tagállamtól eltérő tagállam bíróságai által hozott végzésről van szó – ily módon előírt határidő, amelynek számítása azon időpontban kezdődik, amikor a végrehajthatóságot megállapító határozatot kézbesítették a hitelezőnek, nem vonja maga után annak valós kockázatát, hogy ez utóbbi nem tud végrehajtani a megkeresett tagállamban egy zár alá vételt elrendelő, más tagállamban hozott és végrehajtható végzést,

51 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 44/2001 rendelet 38. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló, a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében határidő alkalmazását előíró tagállami szabályozást egy más tagállamban elfogadott és a megkeresett tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított ilyen végzés esetében alkalmazzák.

A költségekről

52 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 38. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló, a zár alá vételt elrendelő végzések végrehajtása tekintetében határidő alkalmazását előíró tagállami szabályozást egy más tagállamban elfogadott és a megkeresett tagállamban végrehajthatóvá nyilvánított ilyen végzés esetében alkalmazzák.

Aláírások